

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 marca 2016 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od pozwanej J. K. na rzecz (...) S.A kwotę 911,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 11 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego wyroku apelację wniosła pozwana zarzucając rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego błędne ustalenia faktyczne dotyczące braku zawiadomienia ubezpieczyciela o zbyciu pojazdu. Pozwana wskazała, że pismem z dnia 17 sierpnia 2011 roku wypowiedziała umowę ubezpieczenia, na potwierdzenie czego załączyła kserokopię pisma oraz potwierdzenia nadania przesyłki listownej. Ponadto apelująca podniosła, że skoro odpowiada za opłacenie składki ubezpieczenia z nabywcą pojazdu solidarnie, to drugą ratą składki powinien być obciążony nowy właściciel pojazdu. Podnosząc powyższe zarzuty pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i zasądzenie od nabywcy pojazdu kwoty dochodzonej przez powódkę.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że w dniu 17 sierpnia 2011 roku J. K. nie była już właścicielką pojazdu, bowiem do przedmiotowej sprzedaży doszło 2 sierpnia 2011 roku, w związku z tym nie mogła ona skutecznie wypowiedzieć umowy ubezpieczenia. W tej sytuacji obowiązkiem pozwanej było zawiadomienie powódki o zbyciu pojazdu, dzięki czemu mogła się zwolnić od odpowiedzialności za konieczność opłacenia składki. Powódka wskazała, że załączone przez pozwaną dokumenty stanowiące potwierdzenie wypowiedzenia umowy są dowodem spóźnionym. Zaprzeczyła ponadto, aby została poinformowana przez pozwaną o fakcie zbycia pojazdu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się niezasadna.

Na wstępie należy wskazać, iż zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, jak również w następstwie bezbłędnie zastosowanych przepisów prawa materialnego.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu jest obowiązany do powiadomienia o tym na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu oraz o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu takich jak: imię, nazwisko, adres zamieszkania i numer PESEL, ewentualnie nazwę, siedzibę i numer REGON. Zgodnie z art. 32 ust. 4 wyżej cytowanej ustawy posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o zbyciu pojazdu.

W świetle przytoczonych przepisów nie budzi wątpliwości, że pozwana zobowiązana była do powiadomienia ubezpieczyciela o fakcie sprzedaży pojazdu. Stwierdzić należy, że w toku postępowania pozwana nie wykazała, że do takiego zawiadomienia doszło, na co słusznie wskazał Sąd I instancji. Przedstawione dopiero wraz z apelacją pismo zawierające krótkie oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pojazdu należy uznać za spóźnione, co umożliwia jego pominięcie przez Sąd Okręgowy w myśl art. 381 k.p.c. W niniejszej sprawie przedmiotem sporu pozostawała kwestia zawiadomienia przez pozwaną zakładu ubezpieczeń o zbyciu przez nią pojazdu. W ocenie Sądu Okręgowego pozwana miała możliwość przedstawienia pisma dotyczącego wypowiedzenia umowy w toku postępowania przed Sądem I instancji, nie zaszły bowiem żadne nieprzewidziane okoliczności czynność tą uniemożliwiające. Ponadto za

wątpliwą należy uznać wartość dowodową przedłożonego dokumentu. Należy bowiem zauważyć, że data widniejąca na kserokopii potwierdzenia nadania listu poleconego jest nieczytelna, co uniemożliwia ustalenie roku nadania przesyłki.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że pismo załączone przez pozwaną wraz z apelacją nie spełnia wymogów określonych w art. 32 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z tym przepisem zbywca pojazdu obowiązany jest do przekazania Towarzystwu (...) danych nabywcy takie jak imię i nazwisko, adres PESEL. Oświadczenie pozwanej zatytułowane (...) ogranicza się jedynie do wypowiedzenia umowy daty sprzedaży oraz danych ubezpieczonego pojazdu i nie zawiera żadnych danych nabywcy.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pozwanej dotyczący błędnego zastosowania przez Sąd Rejonowy przepisów o solidarnej odpowiedzialności. Według twierdzeń apelującej skoro ponosi ona solidarną odpowiedzialność z nabywcą pojazdu i uiściła już jedną ratę składki ubezpieczeniowej, to drugą jej częścią powinien być obciążony nowy właściciel. Należy wskazać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z solidarnością dłużników przewidzianą w art. 366 k.c. Polega ona na tym, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, bądź też od kilku z nich albo od każdego z nich z osobna, zaś zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. Innymi słowy odpowiedzialność solidarna dwóch osób nie zawsze będzie oznaczać obowiązek spłaty zobowiązania każdego z dłużników po połowie, jak chciałaby tego apelująca. Sposób dochodzenia roszczenia pozostawiony jest wierzycielowi.

W rozpoznawanej sprawie (...) S.A. wystąpiła z powództwem jedynie przeciwko pozwanej, do czego była uprawniona jako wierzyciel. W związku z powyższym Sąd ustalając odpowiedzialność solidarną za spełnienie świadczenia zasądza zapłatę od pozwanego wskazanego w pozwie, wedle wyboru wierzyciela.

Z tych wszystkich względów apelacja jako niezasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 złotych, na którą składa się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika procesowego, którego wysokość ustalono w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U 2015 poz. 1804).